

DZIENNIK KIJOWSKI

Nr 6

(229)

marzec

2004

Istnieje od roku 1906

Pismo społeczne, ekonomiczne i literackie

Rok Polski na Ukrainie –

OTWARTY!

Prezydenci Ukrainy i Polski

Leonid Kuczma

i Aleksander Kwaśniewski

30 kwietnia zainaugurowali
w kijowskim Narodowym Teatrze
Opery i Baletu im. Tarasa Szewczenki
Rok Polski na Ukrainie

W swoich wystąpieniach inauguracyjnych głowy naszych państw wypowiedziały się o oczekiwaniach związanych z tą piękną inicjatywą, o sprawach wyjątkowo ważnych dla stosunków między naszymi krajami.

zachowa się w tej sytuacji Polska. Polska zachowała się jak najlepiej. Prezydent Kwaśniewski powiedział to, co przystoi mądrymu politykowi, najlepszemu sąsiadowi, wiernemu przyjacielowi. W tłumaczeniu na zwykły język zabrzmiało to tak: od

UKRINFORM

„Rok Polski na Ukrainie pomyślany jest jako wszechstronna prezentacja polskiej kultury. Celem tego programu jest oderwanie się od dotychczasowych stereotypów, podniesienie wzajemnej znajomości obu krajów i stworzenie bliskich więzi i kontaktów między poszczególnymi regionami.”

Minister Kultury RP Waldemar Dąbrowski

„Ujrzenie Polskę przywiązaną do swych tradycji, a jednocześnie śmiało patrzącą w przyszłość, odnoszącą sukcesy, wchodzącą do Unii Europejskiej, ale przede wszystkim Polskę otwartą i życzliwą wobec sąsiadów” – powiedział na wstępie polski Prezydent.

„Inaugurując rok Polski na Ukrainie – stwierdził Prezydent L. Kuczma - dokonujemy manifestacji na rzecz umacniania naszych stosunków, ponieważ teraz, gdy mówimy Polska mamy na myśli całą wspólnotę europejską”.

Rozwijając temat Prezydent L. Kuczma wyraził żal, że w ostatnim czasie doszło do próby dyskredytacji Ukrainy w oczach wspólnoty międzynarodowej.

„Wielu zastanawiało się, jak

Ukrainy my Polacy nie odwrócimy się, ten kraj ma ogromny potencjał, i powinniśmy cieszyć się z tego, że możemy nieformalnie reprezentować ją w UE” - powiedział L. Kuczma.

Prezydent L. Kuczma zaznaczył, że nasze narody wiążą żywioł wielowiekowej historii i kultury, jak również wspólnoty etnicznej - polska na Ukrainie i ukraińska w Polsce.

Zdaniem prezydenta A. Kwaśniewskiego, Polaków i Ukraińców „łączy głębokie poczucie europejskości”. Takie wartości, jak „demokracja i wolność, szacunek dla podmiotowości człowieka i sprzeciw wobec przemocy” tkwią w najgłębszych pokładach zarówno kultury polskiej, jak i ukraińskiej.

Aleksander Kwaśniewski uważa, iż hasło, pod którym odbywa się Rok Polski na Ukrainie, oznacza, że oba kraje sygnalizują światu: „Jesteśmy blisko siebie i chcemy ze sobą współdziałać. Razem demonstrujemy, że oba nasze kraje są potrzebne Europie i dziś, i jutro, i zawsze”.

„Wielki Polak Papież Jan Paweł II - przypomniał polski Prezydent - użył pięknej metafory, że nasz kontynent powinien oddychać dwoma płucami (zachodnim i wschodnim). Polsko-ukraińska współpraca jest właśnie dowodem, że Europa zaczyna oddychać dwoma płucami” - powiedział Kwaśniewski.

Mówiąc o dniu jutrzejszym współpracy między naszymi kra-

jami Prezydent L. Kuczma zwrócił uwagę na to, jak wielkie jest jeszcze pole do przedsięwzięć w sferze ekonomiki. „Polska – stwierdził - posiada dopiero 11 miejsc wśród krajów inwestorów Ukrainy, natomiast ukraińskie

inwestycje w Polsce zaledwie przekroczyły milion dolarów. Jesteśmy zobowiązani pomnożyć wysiłki na rzecz wspólnych projektów gospodarczych”.

Ciąg dalszy na str. 2

Wybory - 13 czerwca

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Aleksander Kwaśniewski postanowieniem z dnia 9 marca 2004 r. zarządził wybory posłów do Parlamentu Europejskiego.

Dzień wyborów wyznaczony został na niedzielę dnia
13 czerwca 2004 r.

W Rzeczypospolitej Polskiej do Parlamentu Europejskiego wybiera się 54 posłów.

KG RP

Rok Polski na Ukrainie – OTWARTY!

Ciąg dalszy ze str. 1

Przewidując korzyści, oczekiwane od Roku Prezydent Kwaśniewski stwierdził: „Jestem przekonany, że te dni to lepsze poznanie się nie tylko na poziomie ekip, polityków, ale także w skali bardziej powszechnej, co nam jest nadzwyczaj potrzebne. Żeby współtworzyć przyszłość potrzebujemy kontaktów między ludźmi, między mieszkańcami nawet najmniejszych miejscowości. A ta nowa przyszłość to jest, przede wszystkim, przyjaźń międzyludzka”.

W swoich wystąpieniach obaj prezydenci przytoczyli znaną dewizę redaktora paryskiej „Kultury” Jerzego Giedroycia: „Nie ma niepodległej Polski bez niepodległej Ukrainy i nie ma niepodległej Ukrainy bez niepodległej Polski”. „To jest najświętsza prawda. I jest to nasz obowiązek, aby to dzieło trwało i owocowało” – powiedział A. Kwaśniewski.

Kończąc wystąpienie inauguracyjne Prezydent Ukrainy zaape-

lował: „Niech jednogłośnie zabrzmią nie tylko pierwsze strofy naszych hymnów narodowych, niech współbrzmia nasza aspiracje i nasza przyszłość”.

Po przemówieniach prezydentów odbył się uroczysty koncert Narodowej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia z Katowic pod dyrekcją Wojciecha Michniewskiego oraz Narodowego Zastępnego Chóru Akademickiego Ukrainy „Dumka” pod dyrekcją Jewhena Sawczuka. Wykonano m.in. utwory Henryka Mikołaja Góreckiego i Karola Szymanowskiego.

W drugim dniu swej roboczej wizyty, Prezydent Aleksander Kwaśniewski przeprowadził rozmowy polityczne z Prezydentem Leonidem Kuczma, spotkał się

z premierem Wiktorem Janukowyczem oraz z przywódcami ukraińskiej opozycji.

Konferencję prasową prezydentów zdominował temat prywatyzacji Huty Częstochowa. A Kwaśniewski poinformował, że przetarg w sprawie wyboru inwestora dla Huty Częstochowa, w którym uczestniczyła ukraińska korporacja Związek Przemysłowy Donbasu (ZPD), został wstrzymany do czasu zbadania dotychczasowego przebiegu procesu prywatyzacji.

Ze swej strony Kuczma podkreślił, że Ukraińcy nie oczekują od Polski niczego poza uczciwymi i przejrzystymi regułami gry. Według niego, obie strony poświęcały temu problemowi więcej uwagi, „niż to było warte”. Zauważył przy tym, że dziś Ukraińcy „nie są już tak biedni, jak byli wczoraj”, i stać ich na poważne inwestycje za granicą.

Stanisław PANTELUK

W ramach Roku Polski na Ukrainie w Kijowie, Lwowie, Charkowie, Odesie i Doniecku obejrzeć będzie można polskie spektakle teatralne, filmy, wystawy, posłuchać muzyki jazzowej i poważnej. Obok kompozycji Krzysztofa Pendereckiego, mieszkańcy Ukrainy będą mieli okazję poznać polską muzykę jazzową w wykonaniu Leszka Możdżera, Michała Urbaniaka, Janusza Olejniczaka. Na program filmowy złoży się m.in. przegląd filmów Andrzeja Wajdy, Juliusza Machulskiego i Jana Jakuba Kolskiego.

Umowa o współpracy

Polska-Polonia wzajemne oczekiwania

W Szczecinie podpisana została umowa pomiędzy Uniwersytetem Szczecińskim a Europejską Unią Wspólnot Polonijnych. Obie strony, świadome wagi procesu wkraczania Polski do Unii Europejskiej i jednocześnie kierując się ideami jedności kultury polskiej oraz poszanowaniem wolności zdecydowały się na rozpoczęcie partnerskiej współpracy.

Europejska Unia Wspólnot Polonijnych /EUWP/ objęła tym samym patronat nad utworzonym w ubiegłym roku w Szczecinie uniwersyteckim Ośrodkiem Studiów i Badań Polonijnych, i będzie wspierać cele jego działania w: organizowaniu badań naukowych w miejscach działalności organizacji członkowskich Europejskiej Unii Wspólnot Polonijnych; rozpowszechnianiu osiągnięć pracowników i studentów Uniwersytetu Szczecińskiego (US) w miejscach działalności swych organizacji członkowskich oraz w realizacji zadań ustalonych przez Radę Programową Ośrodka Studiów i Badań Polonijnych US.

US i EUWP powołały też do życia Radę Programową Ośrodka Studiów i Badań Polonijnych, na czele której stanął rektor US prof. zw. dr hab. Zdzisław Chmielewski z dwoma wiceprzewodniczącymi: panią Heleną Miziniak – prezydentem EUWP i prof. dr hab. Jackiem Leońskim – kierownikiem Ośrodka Badań i Studiów Polonijnych. Umowa zawarta została na czas nieograniczony.

Leszek WĄTRÓBSKI (Zdjęcie autora)

Podpisanie umowy o współpracy pomiędzy Uniwersytetem Szczecińskim i Europejską Unią Wspólnot Polonijnych - prezydent EUWP Helena Miziniak i rektor US prof. dr Zdzisław Chmielewski

Sztuka

„Doba romantyzmu”

Jedną z pierwszych imprez po inauguracji Roku Polski na Ukrainie stała się wystawa sztuki współczesnej, zatytułowana „Doba romantyzmu”. Jej uroczyste otwarcie odbyło się w dniu 31 marca 2004 roku w kijowskim Domu Artysty w obecności małżon-

Nieznalskiej (Gdańsk), Aleksandra Wienieckiego (Odesa), Zbigniewa Rogalskiego (Warszawa) i wielu innych.

Zwolennicy romantyzmu za kryterium piękna uważają coś nowego, niezwykłego, dalekiego od rzeczywistości, coś, co pobudza

Podczas otwarcia wystawy

ki Prezydenta RP p. Jolanty Kwaśniewskiej, małżonki Prezydenta Ukrainy p. Ludmiły Kuczmy, Ministra Kultury RP p. Waldemara Dąbrowskiego, Wicepremiera Ukrainy ds. Humanitarnych p. Dmytra

wyobraźnię i uczuciowość. Śmiało występują poza ramy typowego widzenia świata i w swojej twórczości ścierają granice między rzeczywistością i fantazją, snem, jawą, a tym samym tworzą własny system

wartości. Przez wiele lat uważano, że okres romantyzmu w sztuce, trwający od końca XVIII do połowy XIX wieku, został całkowicie zniszczony pod wpływem pozytywistycznego, realistycznego myślenia, które dominowało w ostatnich latach. Cel danej wystawy – poddanie w wątpliwość tej teorii i udowodnienie, że romantyzm istnieje we współczesnych nam czasach i nie zatracił swego znaczenia, będąc nadal sztuką awangardową. To oczywiste, że sztuka ta

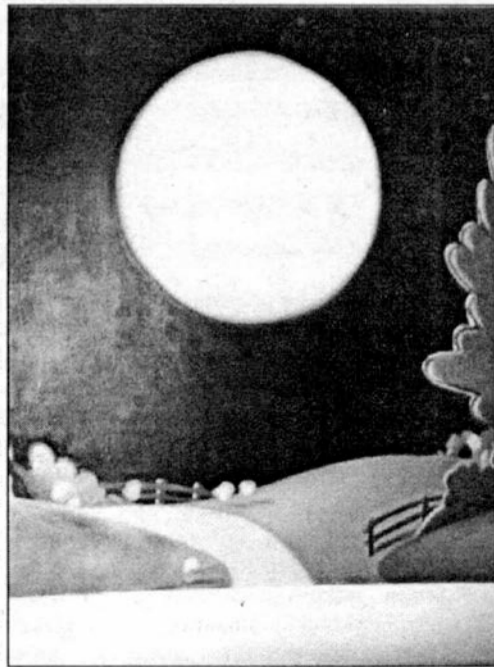

Paweł Książek, „Moja Muza”, Kraków

Tabacznika. Organizatorem ekspozycji był Instytut Polski w Kijowie.

Zebranych powitała p. Jolanta Kwaśniewska, podkreślając znaczenie tego typu imprez, które służą dziełu bardziej głębokiego wzajemnego poznawania kultury obu krajów, wzbogacając duchowo i umacniając więzi przyjaźni. Szczególnie ważne jest to, by młodzież naszych krajów była sobie duchowo bliska, ponieważ to od niej w znacznym stopniu zależy przyszłość wzajemnych, dobrosąsiedzkich stosunków łączących Polskę i Ukrainę.

Zwiedzającym zaprezentowano prace młodych artystów-romantyków: Pawła Książka (Kraków), Roberta Macejuka (Warszawa), Aleksandra Gnilickiego (Kijów), Serhija Czajki (Tarnopol), Doroty

Robert Macejuk, „Księżyc”, Warszawa

bliższa jest młodym artystom, którzy bardziej ostro odczuwają i rozumieją wszystkie realia naszego świata.

Anżelika PEAKSINA
(Zdjęcie autora)

Z Chmielnickiego donoszą:

■ W obwodzie chmielnickim „Dziennik Kijowski” czytają w 25 szkołach. W uczelniach wyższych język polski, jako przedmiot wykładany jest w Akademii Pogranicznej i na Uniwersytecie w Kamieńcu Podolskim. W okolicach Greczan rozpoczęto budowę polskiej szkoły.

■ Na prezentacji inauguracyjnej Roku Polski na Podolu z okolicznościową informacją wystąpili - Mykoła Małyj - dyrektor przedsiębiorstwa „Podilla-1”, Franciszek Miciński - prezes Chmielnickiego Oddziału ZPU, Sławomir Sużyński - dyrektor polskiej firmy - „Simadex”. Spotkanie uświetnił koncert w wykonaniu amatorów ze szkoły i uniwersytetu miasta.

КУПОН БЕСПЛАТНОГО ОБЪЯВЛЕНИЯ

(не более 20 слов)

Язык объявления (подчеркнуть): польский, украинский, русский...

Приклейте купон на Ваше объявление и вышлите по адресу:

01033, Украина, Киев, а/я 181

Редакция газеты

„Dziennik Kijowski”

Polska-Ukraina

Briefing dla dziennikarzy, poświęcony polsko-ukraińskim stosunkom gospodarczym, a szczególnie osiągnięciom z roku ubiegłego, odbył się 15 marca w siedzibie Wydziału Ekonomiczno-Handlowego Ambasady RP w Kijowie. Prowadzącymi byli: kierownik Wydziału Ekonomiczno-Handlowego Ambasady RP na Ukrainie Minister Pełnomocny Anna Skowrońska-Łuczyńska i rzecznik prasowy Ambasady Jarosław Rybak (na zdjęciu).

Na wstępie Anna Skowrońska-Łuczyńska krótko zapoznała obecnych z sytuacją w tym zakresie, informując, że Ukraina jest największym po Rosji partnerem gospodarczym Polski wśród krajów WNP. W roku 2003 po raz pierwszy polski eksport towarów na Ukrainę przewyższył eksport do Rosji, zaś polsko-ukraińskie obroty handlowe w roku 2003 osiągnęły 2,3 mld USD, w tym polski import około 1,6 mld, zaś eksport - 0,7. Głównymi pozycjami w eksporcie są: samochody, węgiel i brykiety, meble, obuwie, materiały budowlane. W imporcie natomiast: gaz ziemny, rudy i koncentraty żelaza, produkty naftowe i wyroby walcowane. Są to rekordowe zmiany dokonane w całym okresie po roku 1990. Wysoka dynamika eksportu i importu polskiego utrzymuje się w roku bieżącym. Polskie inwestycje

na Ukrainie, przy tendencji wzrostu, na 1 stycznia 2004 roku wynoszą 153 mln USD, a ukraińskie w Polsce - 350 tys. USD. Daje to Polsce 11 miejsce wśród inwestorów zagranicznych na Ukrainie (udział - ok. 2,3%).

Polskie kapitały ulokowane są przede wszystkim w przemyśle - około 60%, w sektorze ban-

ZMIANY na lepsze

działa również bank PeKaO S.A.

Główne obszary inwestycji polskich to Kijów, Użhorod, obwody kijowski i charkowski. W Jaworowskiej Strefie Ekonomicznej koło Lwowa pracuje prawie 50 polskich firm, w Nowowolyńskiej Strefie Specjalnego Inwestowania i w Ługańsku działa także wiele firm z kapitałem polskim.

Rozwija się współpraca w branży transportu kolejowego. Od 2003 roku po szerokich torach kursuje pociąg kontenerowy „Jarosław” między Kijowem i Sławkowem w województwie śląskim. Komfortowym pociągiem z Kijowa do Krakowa, w skróconym czasie podróży, mogą podróżować pasażerowie.

Trwają prace przygotowawcze do wspólnej inwestycji energetycznej - rurociągu Odesa - Brody - Płock - Gdańsk.

Anna Skowrońska-Łuczyńska i Jarosław Rybak odpowiedzieli na liczne pytania dziennikarzy.

Wiele pytań dotyczyło kontrolowanej kwestii prywatyzacji Huty

Stali Częstochowa, do wzięcia udziału w której były uprawnione kompanie zagraniczne, w tym z Ukrainy Związek Przemysłowy Donbasu (ZPD). I chociaż ZPD zaproponował na pozór korzystniejsze warunki niż inni uczestnicy prywatyzacji Skarb Państwa wybrał jeszcze nie ostatecznie na inwestora międzynarodowy koncern LNM. W mediach ukraińskich i sferach rządowych to wywołało ostre oburzenie. Jak wyjaśniła Anna Skowrońska-Łuczyńska, Polacy usprawiedliwiają swoją pozycję tym, że LNM już ma kilka hut w Polsce i nabycie jeszcze jednej pozwoli na zamknięcie pewnego cyklu technologicznego, jednak tę przewagę trudno sformalizować w dokumentacji oferującej liczbowo. Cała ta historia świadczy o tym, że podejścia stereotypowe z czasów sowieckich, według których „partnerstwo strategiczne” ma służyć wyłącznie celom politycznym, wciąż jeszcze jest żywe w świadomości wielu ludzi na Ukrainie. Jednak chyba czas już zapomnieć ten okres, kiedy w imię „solidarności proletariackiej”, „afroazjatyckiej” lub innej narody byłego ZSRR i powinny być zaznaczać biedę i cierpienia z przyczyn pochopnych decyzji różnych KC i Politbiur o gratisowej pomocy braciom klasowym. Przynajmniej być demodulami widać nie chcą do tego wracać.

BORD

(Zdjęcie autora)

Targi

Budujemy!

Blisko tysiąc firm budowlanych z całego świata, w tym 70. polskich, wzięło udział w Międzynarodowym Festiwalu „Budownictwo i Architektura” - największej imprezie branżowej (już trzeciej z kolei), która odbywała się w Kijowie 24-28 marca w

przygotowanych dla Forum materiałach WEH zwraca uwagę na to, że rok 2003 już czwarty raz z rzędu był globalnie pomyślny dla gospodarki ukraińskiej, w tym i dla budownictwa. PKB wzrósł o 8,5%, budownictwo aż o 27%. Rośnie konkurencja na

dwóch pawilonach współczesnego Centrum Wystawienniczego „KyjiwEkspoPlaza”. Otwarcia targów miała zaszczyt dokonać, razem z przedstawicielami władz Ukrainy, kierownik Wydziału Ekonomiczno-Handlowego Ambasady RP (WEH) na Ukrainie Minister Pełnomocny Anna Skowrońska-Łuczyńska (na zdjęciu).

W ramach Festiwalu odbyło się też II Polsko-Ukraińskie Forum Budowlane, organizatorem którego był WEH. W Forum uczestniczyli liczni polscy biznesmeni, przedstawiciele instytucji państwowych Ukrainy i Polski. Zachęcając firmy polskie na rynek ukraiński w specjalnie

ukraińskim rynku budowlanym, na którym są już obecne największe firmy zachodnie produkujące materiały budowlane. W tych warunkach nie powinni też stracić swoich szans i producenci polscy, inwestując np. w produkcję materiałów budowlanych wytwarzanych z miejscowych surowców, w które, jak podkreślano na Forum, tak bogata jest Ukraina. Aczkolwiek nie u wszystkich biznesmenów polskich wchodzących na „ukraińskie eldorado” odczuwa się ten pionierski zapał. Przykładem mogą być te dwie krótkie rozmowy podczas Festiwalu, które podaje niżej już bez komentarza.

BORD

Mariusz Żurek

(PRUSZYŃSKI Sp. z o.o., Warszawa, przedstawicielstwo na Ukrainie w Jaworowie, produkcja blach)

- Czy wykorzystują Państwo surowce ukraińskie?

- Teoretycznie mogą być wykorzystywane, zaś w praktyce okazuje się to bardzo trudne, dlatego, że ukraińskie huty rządzą się zupełnie innymi prawami i nie są to na pewno prawa rynku. Zadawaliśmy wielokrotnie pytania hutom ukraińskim. Bardzo ciężko jest uzyskać konkretną odpowiedź, konkretną ofertę cenową. Jeżeli jest to już oferta, to ceny są zaporowe, wyższe niż ceny hut zachodnioeuropejskich. Praktycznie w każdym przypadku huta ukraińska (widząc, że zwraca się do niej klient zagraniczny) odsyła do jakichś swoich przedstawicieli w dziwnych krajach typu Wysp Kanaryjskich, Cypru czy Królestwa Tonga i tam trzeba prowadzić transakcje, podpisywać kontrakt, płacić. Natomiast niewiadomo, co przyjdzie, jaki towar i kiedy. Nie ma żadnej gwarancji, żadnej pewności co do cen i co do warunków...

- A co dotyczy jakości naszego metalu?

- Jeżeli chodzi o jakość jest ona gorsza niż jakość hut zachodnioeuropejskich, czy nawet hut słowackich, czy polskich, szczególnie w zakresie parametrów, grubości, jakości pokrycia, szerokości kręgów etc. Ale największym szkopulem są problemy, nazwijmy to pewności logistycznej, czyli możliwości otrzymania stałych dostaw o z góry określonej cenie...

Póki te huty będą państwowe, póki kontrole w nich będą sprawowały kręgi związane z polityką - prawdopodobnie nic się nie zmieni; i dopóki nie wpuszczą do tych hut zachodniego kapitału, to podejrzewam, że niewiele się zmieni...

Arkadiusz Dubanowicz

(POL-SKONE, Lublin, produkcja okien)

- Na rynku ukraińskim pracujemy od 6 lat. Jeżeli chodzi o współpracę, to ten rynek się rozwija i z każdym rokiem jest widoczny wzrost sprzedaży. O perspektywie myślę pozytywnie.

- Czyje są surowce?

- Produkujemy na bazie surowców polskich i innych krajów, na razie nie ukraińskich...

Polskie paralele

Ukraińskie pieśni ludowe, które napisali Polacy

Okazuje się, że popularną ukraińską pieśń „Там, де Ятрань круто в'ється” napisał polski poeta i kompozytor Antoni Szaszkiewicz.

„Там, де Ятрань круто в'ється” - to jedyny wiersz, który poeta-liryk napisał w języku ukraińskim, a powodem jego napisania była wielka miłość.

A znamienita ukraińska pieśń „За Сибіром сонце сходить” została napisana niejako w imieniu bohatera narodowego Ustyma Karmeluka. W literaturze można spotkać wersję, zgodnie z którą właśnie sam Karmeluk był jej autorem. Jednak w rzeczywistości słowa do niej napisali po ukraińsku Polacy: Jan Komarnicki i Tymko Padura. Zaś muzykę skomponował polski kompozytor Wacław Rzewski.

Takie właśnie historie można przeczytać w wydanej niedawno w Kijowie książce pt. „Одна на цільний світ”, której autorem jest współczesny ukraiński poeta Wołodmyr Kapustin. Jest to zbiór szkiców literackich o twórcach ukraińskich pieśni, które stały się pieśniami ludowymi.

Anatol ZBOROWSKI

ПРГ „Дзєннік Кїївський”
приймає замовлення щодо
виготовлення
оригінал-макетів,
набору та верстки газет,
книг тощо.
Звертатися за тел./факс:
(044) 246 61 39

Literatura

Skazani na SYBERIĘ

„Syberia polska” – jedno z najnowszych dzieł Zbigniewa Domino, który niedawno zawiązał do Kijowa - to utwór ambitny, zrodzony z autentycznego trudu pisarskiego i wiernej pamięci o własnych doświadczeniach życiowych autora. Książkę tę gorąco polecamy Czytelnikom, chociażby dlatego, iż jest ona nieocenionym źródłem wiedzy o tym dalekim już, lecz wciąż draż-

dla czytelników na różnych szerokościach geograficznych.

Redakcja „Dziennika Kijowskiego” była jednym z inicjatorów wyróżnienia dorobku pisarza poprzez przyznanie mu przez Ukrainką Fundację Kultury Międzynarodowej Nagrody im. Wołodymyra Winniczenki.

Zaproszone są zespoły artystyczne wielkiego i małego formatu - od orkiestr symfonicznych do ulicznych kapeli ludowych.

Potrzebę w takim bezpośrednim komunikowaniu się Ukraińców i Polaków wyraził prowadzący wieczór Prezydent Ukrainkiej Fundacji Kultury Borys Iljcz Olijnyk, który

swoim wystąpieniem na prezentacji zaznaczył, że autorowi doskonale i ewidentnie udało się pokazać losy polskich i wspólnych polsko-ukraińskich rodzin zesłańców: „Wzruszasz się - przyznał - kiedy czytasz, że takim łączonym rodzinom łatwiej było pogodzić się na zsyłkę aniżeli rozdzielić więzy rodzinne”. Mówca podkreślił też wysoki profesjonalizm dramaturgii utworu, wielopłaszczyznowość przedstawionych charakterów, wysokie mistrzostwo tłumacza i redaktorów wydania.

Jaki Pohrebniak - człowiek, któremu dane było przez wiele dziesięcioleci wnikać i bezpośrednio uczestniczyć w relacjach ukraińsko-polskich z szacunkiem odnotował, iż Polacy wywiezieni na Syberię nie tracili swojej godności narodowej. „Zresztą - dodał - nie tylko Polacy, gdyż byli tam też Ukraińcy, Białorusini, Udmurzi, Żydzi, Czeczeńcy i wszyscy oni żyli w przyjaznej, solidarnej atmosferze”.

Miłym akcentem artystycznym wieczoru stał się występ wokalny Wiktorii Radik - prezesa KNKSP „Zgoda”. W imieniu społeczności

polskiej Kijowa podziękowała ona autorowi za dzieła dokonane, złożyła życzenia kolejnych zwycięstw na niwie literatury i zaśpiewała jedną z piosenek ludowych wspomnianych w książce, której pierwowzór odnalazła aż gdzieś pod Żytomierzem.

Jubilat - Zbigniew Domino, wzruszony, podziękował za gratulacje i słowa uznania i przedstawił genezę tej książki. Zaznaczył, że poczuwał się do obowiązku jej napisania, chociażby w imię pamięci o swojej matce. Pisał ją przez 5 lat, a potem przez 5 lat szukał wydawcy.

„W nasze czasy - zauważył - wydawać książki to niełatwa sprawa. Dziś każdy liczy pieniądze. Cięższe mnie, że tak mozolnie poszukiwany wydawca w ostateczności zarobił na książce o wiele więcej niż przewidywał. Nakład 15 tysięcy to dla Polski niemało. Poza tym zdecydowano się już na jej dodruk”.

Dlaczego znalazła czytelnika? Zapewne dlatego, że wiele mówi się w niej o autentycznych, głęboko wzruszających cierpieniach prostych, niewinnych ludzi. To zresztą ujęte jest w motcie do tego utworu: *Wszystko, o czym w tej książce opowiemy, wydarzyło się naprawdę lub wydarzyć się mogło.*

Stanisław PANTELUK

(Zdjęcia autora)

Zbigniewa Domino nazywają „największym Ukraińcem” we współczesnej literaturze polskiej

niącym zmysły, dramatycznym rozdziale „polskich losów”.

„Zbigniewa Domino nazywają „największym Ukraińcem” we współczesnej literaturze polskiej. Znając go jako pisarza (z utworów) i jako człowieka (od 1980 r. łączy nas osobista przyjaźń), mogę tylko potwierdzić, że istotnie ukraińska historia i rzeczywistość zawsze znajdowały odbicie w jego działalności (w latach 60. pan Zbigniew był radcą ds. kulturalnych Ambasady PRL w Moskwie), odzwierciedlając w każdym prawie jego utworze” - tak pisze Jewhen Łukjanenko w słowie wstępnym do historycznej epopei „Syberia polska”, jednego z najnowszych dzieł tego pisarza.

Proza Zbigniewa Domino tłumaczona była na białoruski, rosyjski, bułgarski, słowacki, gruziński, kazachski i fakt ten jest chyba najlepszym świadectwem poczytności jego utworów - zrozumiałych

I oto 16 marca 2003 r. w siedzibie Ukrainkiej Fundacji Kultury odbyło się spotkanie twórcy z znaczącym gronem ludzi, światopogląd których bliski jest jego przekonaniom. Rozmowa dotyczyła wprawdzie całego szlaku twórczego autora, aczkolwiek jej motywem przewodnim stała się prezentacja świeżo wydanej ukraińskiej wersji „Syberia polskiej”.

Jak zaznaczył Stanisław Górczyński Konsul RP w Kijowie ds. Polonijnych, prezentacja ta stała się wydarzeniem szczególnym, stanowiąc swoiste preludium do cyklu imprez przewidzianych w ramach Roku Polski na Ukrainie. A imprezy te, nawiasem mówiąc (jak poinformował zebranych wiceminister Kultury i Sztuk Ukrainy Oleksandr Muzyczenko) odbywać się będą nie tylko w stolicy, lecz i w całym rzędzie innych miast i miasteczek Ukrainy. Z Polski przyjadą znakomici artyści.

swój obszerny wstęp, pełny ciekawych przykładów braterstwa z lat dalekich i bliskich, zakończył lakonicznym apelem: „Давайте дружити, щоб треті не потирали руки”.

Słowa podziękowania za (jak kilkakrotnie podkreślił) „tak przepiękną książkę” wyraził autorowi tłumacz ukraińskiego wydania „Syberia polskiej” Stanisław Sawkiw. „Niedawno - powiedział - byłem na delegacji w Warszawie i prezentując tam tę książkę sam doświadczyłem jak z dużym uznaniem spotkała się ona nie tylko wśród Polaków, lecz i zamieszkałych tam Ukraińców”. Jego zdaniem książka ta, zarówno w Polsce jak i na Ukrainie może być swoistym podręcznikiem, gdyż poucza nasze młode pokolenie jak żyć, jak postępować dalej, aby już nigdy nie dopuścić do tych okrucieństw, które kiedyś działy się na naszej ziemi.

Znany poeta, dziennikarz radiowy Stanisław Szewczenko w

Podziękowania autorowi, pod gorące brawa, w tym i Lubowji Gołowko (dyrektora Głównej Specjalistycznej Redakcji Literatury w Językach Mniejszości Narodowych Ukrainy) składa znany działacz polonijny Stanisław Sawkiw - tłumacz dzieła, dzięki któremu „Syberia polska” pozna czytelnik ukraiński

W Dniepropietrowsku

Tak już jest, że zwracając się do dawnych lat kultury polskiej przede wszystkim wspominamy wybitne imiona, stanowiące dumę narodu polskiego - wielkiego uczonego Mikołaja Kopernika, genialnych poetów Adama Mickiewicza i Juliusza Słowackiego, najwybitniejszego kompozytora i pianistę Fryderyka Chopina.

14 marca br. w Domu Polskim

Ku czci wybitnych postaci kultury słowiańskiej

Dniepropietrowska odbyła się wielka impreza. Polacy uroczysto odznaczyli 206-lecie urodzin Adama Mickiewicza, 194. rocznicę urodzin Fryderyka Chopina, oraz 190-lecie urodzin

człowieka, który był równej wielkości gwiazdą, tylko, że na firmamencie Ukrainy - Tarasa Szewczenki.

W uroczystej imprezie wzięli udział członkowie Związku i zaproszeni artyści miejskiego teatru im. T. Szewczenki. Koncert rozpoczęła kompozycja literacko-muzyczna poświęcona pamięci Szewczenki, w ciekawej interpretacji Haliny Samary, pod akompaniament Haliny Uszakowej.

Następnie słuchaczom przedstawiono szereg pozycji koncertu, złożonych z recytacji i muzyki fortepianowej.

Oto najciekawsze z wielu ciekawych. Pan Józef Jakubczyk emocjonalnie przeczytał utwór Kraszewskiego „Dziad i baba” zaś Wiera Hmyrko z młodzieńczym zapałem „Switeziankę” Mickiewicza a potem Halina Uszakowa z natchnieniem

zagrała Etiudę Chopina. Przyjemne wrażenie sprawiła gra małej Diany Karmazinó. Wykonanie „Elegii” i „Poloneza” świadczy o postępie w opanowaniu poezji zawartej w muzyce Chopina.

Każdego z występujących nagradzano długimi oklaskami a po wysłuchaniu cudownej poezji i muzyki, wszyscy czuli się tak jak gdyby zacerpnęli ogromny łyk świeżego powietrza i otrzymali dobrą porcję energii duchowej.

Włodzimierz RULKOWSKI

(Zachowano styl autora)

Polacy Dniepropietrowska na zebraniu organizacji

Wiceprezes Oddziału ZPU w Dniepropietrowsku i uczestnicy wieczoru poezji romantycznej: Halina Samara i Halina Uszakowa

Nowy zwierzchnik Kościoła w Polsce

Arcybiskup Józef Michalik został nowym przewodniczącym Konferencji Episkopatu Polski. Zastępcą będzie arcybiskup Stanisław Gądecki.

Prymas Polski nie będzie już przewodniczącym, bo - zgodnie z nowym statutem Konferencji Episkopatu Polski, zatwierdzonym przez Stolicę Apostolską - funkcję tę można sprawować przez dwie pięcioletnie kadencje, a kardynał Józef Glemp właśnie kończy statutowe dziesięciolecie.

Od tego roku funkcje prymasa i przewodniczącego Episkopatu muszą zostać rozdzielone. Komentatorzy są zgodni, że przewodniczący Episkopatu, choć nie ma faktycznej władzy, będzie stanowił symboliczną "wizytówkę" polskiego Kościoła. Pokieruje Episkopatem w szczególnym okresie integracji Polski z Unią Europejską.

Dnia Młodzieży w Rzymie w 1985 roku. 1 października 1986 roku mianowany został biskupem gorzowskim. Sakrę biskupią otrzymał 16 października 1986 roku z rąk Papieża Jana Pawła II w bazylice św. Piotra w Rzymie. Jan Paweł II mianował bpa Michałika członkiem grupy roboczej przy Sekretariacie Synodu Biskupów dla przygotowania Synodu Europejskiego, w którym również uczestniczył w 1991 roku. Od 1990 roku abp Michalik jest konsultorem Pa-

pieskiej Rady ds. Świeckich oraz członkiem Kongregacji Biskupów. W 1994 roku został wybrany na przewodniczącego Komisji ds. Laikatu w Radzie Konferencji Episkopatów Europy (CCEE).

Realizując postanowienia papieskiej buli "Totus Tuus Poloniae populus" z 1992 roku, przeprowadził reorganizację diecezji i przeniósł jej siedzibę do Zielonej Góry. W kwietniu 1993 roku został mianowany przez Jana Pawła II arcybiskupem metropolitą przemyskim obrządku łacińskiego. Uroczysty ingres do katedry przemyskiej odbył się w maju 1993 roku.

W Konferencji Episkopatu Polski abp Michalik przez 10 lat pełnił funkcje: przewodniczącego Komisji Episkopatu ds. Duszpasterstwa Akademickiego, wiceprzewodniczącego Komisji Episkopatu ds. Duszpasterstwa Ogólnego oraz wiceprzewodniczącego Komisji ds. Duszpasterstwa Świeckich. Jest przewodniczącym Rady ds. Polonii i Polaków za Granicą. Wcześniej kierował Zespołami Konferencji Episkopatu Polski ds. Akcji Katolickiej i ds. Konstytucji Rzeczypospolitej. Od 1999 roku pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski.

PAP

Impreza

Dobłą tradycją w ostatnich latach stały się spotkania ludzi, którzy tworzą ziomkostwa. Bowiemy wszystkich nas łączy nie tylko Ojczyzna, nie tylko wspólny język, narodowość, ale również miejsca, z których pochodzimy, gdzie przyszliśmy na świat i zrobiliśmy swoje pierwsze kroki. Takie stowarzyszenia krajanów (ziomkostwa) pomagają w pracy, życiu codziennym, stwarzają okazje, by spotkać się razem i wysławiać swoją „Małą Ojczyznę”.

26 marca 2004 roku wstąpił do Domu Nauczyciela miała miejsce prezentacja Iwano-Frankowskiego Ziomkostwa. Organizatorem tego spotkania był Urząd ds. Migracji i Mniejszości Narodowych Państwowej Administracji dla m. Kijowa. Na sali obecni byli reprezentanci mniejszości narodowych Ukrainy.

Iwano-Frankowskie Ziomkostwo istnieje już siedem lat i liczy 1120 członków.

To my, Twoje dzieci, UKRAINO!

Podkarpacie to kraj gdzie w atmosferze wzajemnej życzliwości mieszkają ludzie należący do różnych narodowości, w tym także Polacy. To dobrosąsiedztwo posiada wielowiekowe korzenie i wielowiekową tradycję, która przekazywana jest z pokolenia na pokolenie, od ojca do syna. Przykładem mogą tu być mieszane ukraińsko-polskie rodziny.

Wielu znanych i sławnych ludzi podarowała światu Ziemia Iwano-Frankowska. Byli wśród nich pisarze, poeci, uczeni, muzycy, artyści, pedagodzy, biznesmeni. Wszyscy oni szczerą się rodzinnym Podkarpacem i sławią go swoim talentem i pracą.

Wiele interesujących i pouczających wiadomości na temat narodowych tradycji i osobliwości tego

czarującego swoim pięknem kraju dowiedzieli się uczestnicy spotkania. Szczególne wrażenie sprawiła wystawa ukraińskich pisanek, pochodząca z Muzeum Pisanek w Kołomyi. Wielką radość podarował wszystkim

śpiew zespołu muzyki ludowej „Karpackie wizerunki”, którego sztuka wykonawcza odznacza się mistrzostwem i profesjonalizmem.

Tego typu spotkania są jak najbardziej na czasie i mają one nie-

zwykle ważną rolę do spełnienia, boiemy dokądkolwiek rzuciliby nas los, zawsze pamiętać należy o kraju swoich przodków!

Anżelika PEAKSINA

(Zdjęcie autora)

Występuje zespół muzyki ludowej „Karpackie wizerunki”

Konferencja

Ekologia, człowiek, społeczeństwo Екологія, людина, суспільство

Narodowy Techniczny Uniwersytet Ukrainy „Politechnika Kijowska” przy współpracy z Kijowskim Oddziałem Stowarzyszenia Uczonych Polskich Ukrainy zwraca się do wszystkich zainteresowanych:

Шановні колеги!

Запрошуємо вас взяти участь у роботі VII Міжнародної науково-практичної конференції студентів, аспірантів та молодих вчених “Екологія. Людина. Суспільство”, що проходитьме 13-15 травня 2004 року в НТУУ “КПІ”.

Тематика конференції. Секція 1. Загальна екологія:

- охорона рослинного і тваринного світу;
- екологія популяцій;
- екологія біоценозів;
- урбаекologia;
- медична екологія та охорона здоров'я населення.

Секція 2. Техноекologia:

- технології та процеси очистки природних та стічних вод від забруднень антропогенного характеру;
- технології та процеси знешкодження газових викидів;
- технології та процеси рекуперації промислових викидів;
- екологічно чисті технології та обладнання;
- екологічний моніторинг;
- математичне моделювання та прогнозування у сфері охорони навколишнього природного середовища та раціонального використання природних ресурсів.

Секція 3. Управлінські, соціально-економічні та правові аспекти раціонального природокористування і екологічної безпеки:

- проблеми екологічної освіти та виховання;
- екологічне законодавство;
- екологічна експертиза та аудит;
- державне управління у сфері охорони навколишнього середовища та національного використання природних ресурсів;
- екологічна безпека як важлива ланка національної безпеки держави;
- економіка природокористування.

Робочі мови конференції: українська, англійська та російська. Перевага надається роботам прикладного характеру. Відбір робіт для участі у конференції відбуватиметься на конкурсних засадах. За матеріалами конференції буде видано збірку тез доповідей учасників. Кращі роботи будуть відзначені дипломами та пам'ятними подарунками.

Тези доповідей та заявки на участь у конференції приймаються поштою, електронною поштою, факсом, а також безпосередньо в оргкомітеті.

Останній термін прийому тез доповідей, заявок на участь та дискет 15 квітня.

Організаційний внесок за участь у конференції.

Конференція проходить на засадах часткового самофінансування за рахунок організаційних внесків учасників.

Розмір оргвнеску:

- для студентів, аспірантів та співробітників НТУУ “КПІ” - 10 гривень.
- для українських учасників конференції - 50 гривень.
- для учасників з країн СНД та Балтії - 10 доларів США.
- для учасників з країн далекого зарубіжжя - 50 доларів США.

Учасники конференції з України самостійно сплачують проживання та харчування під час перебування у м. Києві.

Адреса оргкомітету конференції:

Національний технічний університет України “КПІ” проспект Перемоги, 37, корп. № 1, кім. 171-а, тел./факс: (044) 241-9700, електронна пошта: benatov@naverex.kiev.ua веб-сторінка: www.ntsu-kpi.boom.ru Адреса для подання тез доповідей та оргвнесків за участь у конференції: Бенатову Д.Е., п/с № 62, м. Київ-116, 04116

Банківські реквізити для перерахування оргвнесків за участь у конференції Одержувач: НТУУ “КПІ”, банк: УДК м. Києва, МФО: 820019, ЗКПО: 02070921. р/р 35229010000199. У графі призначення платежу необхідно вказати: НТУУ “КПІ”, КПКВ 2201430, б.н. 500 “Оргвнесок за участь у конференції “Екологія. Людина. Суспільство”

